

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hónapra 1 „ „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábján sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzori hirdetések szerinti jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatás nélkül.

Bánffy nyaral.

Debreczen, július 28.

(k.) Nem irigyeljük tőle, a — világért sem. Sokat dolgozott, rá fér a pihenés, — sokkal jobban, mint másra. Bánffy t sokkal jobban megviselheték a miniszterelnökség gondjai, mint bárkit is eddig Magyarországon, mert neki e helyen egyszerre kellett tanulnia politikát, törvénytudást, beszélőképességet és magyar nyelvet egyaránt a mellett, hogy — hál' Istennek! — még szokatlan volt neki egy ország kormányzásának gondja s remélhetette — adja is az Isten! — hogy mire beleszokik, — kikerül belőle.

Az ideai nyaralása azonban nagyon nevezetes, úgy előzményeinél, mint valószínű következményeinél fogva. Gazdasági kiegyezés előtt, illetve a mai szerződés felmondása előtt állunk s annak veszélyeivel és előnyeivel együtt közeledik felénk a képviselőválasztás.

Bánffy a múlt héten felment Bécsbe, hogy ott egy pár dolgot elintézzon s onnan egyenesen szándékozott menni Ostendébe.

De nem ment, hanem hazafutott, itt minisztertanácsot tartott azalatt pedig Goluchowsky gr. külügyminiszter a királynál járt Ischlben, — Bánffy pedig a minisztertanács végzésével ugyancsak leszaladt Ischlbe s csak a kihallgatás után ment nyaralni.

Ilyen körülmények között senki sem kételkedhetik azon, hogy ez alatt a nyaralási idő alatt nagy dolgok fejlődhetnek ki Magyarország politikai életében, a miniszterelnöknek pihenési szándéka mellett is.

Tény az, hogy Bánffy a saját lapjainak csaholásától megijedt, hogy a kormánypart nem hajlandó felemelni a kvótát, tény az, hogy Bánffy fél az ellenzektől is, nem képzeli, hogy az ellenzék olyan bárgyu legyen, hogy ka a kiegyezést októberben elébe viszi, törvényne üti össze Ausztria javára 3 hét alatt: — módot kell tehát találni, hogy ebből a kátyuból kiszabaduljon a kormány szekere — s ez érik most Ostendében.

De mi az a mi érik? Mindenesetre két dolog: az új kiegyezés és annak nyélbe szorítása. Az új kiegyezés képe — már t. i. a Bánffy-Bádeni-féle, mert attól még nem messze van, hogy az országé legyen! — körülbelül elöttünk van: a magyar kormány meghátrálása minden téren s a kvóta felemelése 35 százalékra. Ennek a bolond dolognak most a nyaralás ideje alatt egy még bolondabb képviselőházat sze-

retne Bánffy gondolatban összeretementi, olyat t. i. a mely aztán ezt meg is szavazza.

De itt a bökkenő. A kormánypart nagyon huzódik a kvótaemeléstől, nem menne szívesen bele a hátrányos kiegyezésbe sem, de viszont valamennyi tagja nagyon félti a Bánffy haragjától a mandátumát.

Hogy ez a kormányparti félsz megvan, semmi sem bizonyítja jobban, mint a kormány fizetett sajtója. A Pester Lloyd, mely nek vezére, Falk Miksa angagálva van a mai kvóta mellett a a magaszerkesztette kvótabizottsági üzenetek folytán, egészen nyíltan harcol az osztrák érdekek ellen, — ez egyszer szerencsénkre — németül. A Nemzet, az már cirikumspektus; nem igen nyilatkozik se jobbra se balra, egyik félt sem akarja megbántani, — a Magyar Ujság, az már nyíltabb és dicsőíti Bánffy t, — de csak azért, mert ilyenek is kell lenni. Hanem a tartózkodást legjobban a kormány vidéki lapjai mutatják, a melyekben se eredeti se nyomatos cikkek sohasem jelennek meg mostanában a kiegyezésről, mert dicsérni félnek! be talál tőle szakadni a fejük s rüdniok pedig nem szabad.

Ilyen körülmények között Bánffy még nincs tisztában magával, ne oszlassa-e fel a képviselőházat még az őszszel, hogy aztán a többséget a saját képére teremtesse meg? Ez a feltevés, ez az alternatíva mind valóbszínűvé válik, különösen az utolsó minisztertanács és audiencia óta, annyival inkább, mert azóta a kormányparton is megindultak a választási mozgalmak.

Ezek a választási mozgalmak egyenesen felhívják az ellenzék figyelmét arra, hogy szintén résen legyen s a mellett, hogy renbe hozta és illetve a magát megtette legyen, a jövő évi képviselőválasztói névjegyzékek érdekében, minden erejével azon legyen, hogy a képviselőválasztások ez évben se találják készületlenül.

Legyen tisztába vele minden választópolgár, hogy most Magyarország tíz évi jóléte, vagyonosodásának megélhetésének, avagy tönkrejutásának kizsarlásának életkérdése forog koczkan s mozduljon meg az egész országban a független gondolkozás, hányják — vessék meg mindenütt ezeket a kérdéseket, tartsanak gyűléseket, adjanak be kérvényeket az országgyűlésnek, hogy bemutassák, miszerint Magyarország népe önmagát megkárosítani nem enged, — ha ugyan választások előtt akarná a kormány a kiegyezést dülőre juttatni;

— ha pedig csak választások után; úgy még szükségesebb a szervezkedés, a gyűlések tartása!

Függetlenségi polgárok! Szervezkedjétek, gyülesezétek, melyekből adjatok be kérvényeket a mai s te gyűlések meg az előkészületeket a választásra a jövő országgyűléshez, legyetek készen mindenre, — Magyarország jóléte, Magyarország gazdagsága, a magyar név becsülete forog koczkan, töltek függ, hogy megmentsük-e, vagy gyáván visszavonuljunk, magunkat becsapassuk, megcsalassuk s nemzetünk becsületét eljátszuk — vagy nem.

Rajtatok áll, hogy a mai bajokon segítsetek, avagy újabb tíz évig nyögjétek terhei alatt; mi meg vagyunk róla győződve, hogy az igaz magyar nép mint olyan akar élni s akkor nem tehet egyebet, mint hogy segít kivívni a gazdasági függetlenséget!

Rajta tehát, sorakozzaitok, készüljétek a választásokra, hogy meglepetés ne legyen számotokra a képviselőház feloszlása!

A junktim. Politikai körökben mindenféle a junktim kérdése képezi mostbeszéd tárgyát és így nem csoda hogy a N. U. előkelő helyen feltűnő alakban adja közre úgy látszik a nemzeti pártnak e kérdésben elfoglalt illetve elfogalandó következő álláspontját: „Az Ausztriával fennálló gazdasági kapcsolat csak az esetre tarthatjuk fenn, ha bizonyosan tudjuk, hogy a kvótát nem fogják felemelni. Azonban ez a bizonyosság éppenséggel nincs meg, sőt ellenkezőleg minden értesülés megegyező abban, hogy illetékes helyen a kvóta felemelését tervezik és ebből ismét világos, hogy Magyarország egyetlen fegyvert adnók ki kezünkben, ha a vám és kereskedelmi szerződés időelőtti megkötésével megkötnők magunkat, azaz, ha a kvótát és kereskedelmi s vámszerződést két olyan kérdés gyanánt intéznők, a melyek egymással összefüggésben nincsenek és nem is lehetnek.“ Ez az álláspont teljesen téves, mert az önálló vámterület megvalósításának kérdését nem szabad, de nem is lehet függővé tenni a kvótától, a mint ezt a nemzeti párti program tenni akarja. Az volna a leglehetőlenebb álláspont, a mi a N. U. tétéleinek megfordításából logikusan következik, — hogy ha nem emelik a kvótát, ha pl. Ausztri megnyugszik a mai hányadbar és nem akarja e hányad emelését, akkor mi megnyugszunk a közös vámterületben — és megszünnük követelnia vá-

terület önállóságát. — Kvóta és kereskedelem s vámszerződés közti junktimról beszélni sem jogi, sem közjogi értelemben nem lehet, mert míg az egyik, a kvóta létalapja a mai államjogi viszonyoknak, mely abban a perczen megszűnik, a mikor pl. bármilyen okból teljességgel lehetetlenné válik a megegyezés a két ország között, míg a kereskedelmi s vámszerződés az államjogi viszonyt egyáltalán nem érinti, mert az, ha a kvóta fixirozva van s az önálló vámterület mellett éppen oly sértetlenül áll fenn, mint a közös vámterület mellett. — Ismételjük, hogy junktimról beszélni épp oly tévedés, mint a mily veszedelmes dolog.

A debreczeni nőipariskola.

Második javított kiadásba.

Irta: Z. M.

Mintegy 3 évvel ezelőtt született itt Debreczenben a délibábos rónaságon ismeretlen szülők által egy életre való aranyos kis gyermek. Nem tudni honnan került elő és kik voltak szülei, a nőgyeleti árvaház Elnöke csupa emberbaráti szeretetből befogadta: a többi árvák köze, és csudák csudája, a szívtelen emberek azt a bőbábos gyermeket annyira megkedveltek annyira kedelték, hogy híre csakhamar elterjedt az egész városban, még a város határain túl, oly annyira hogy $\frac{3}{4}$ éves korában mikor az még angyalos szárnyas ingecskéjében tündökölt egy országos, szépség verseny alkalmával maga az állam az elsőrendű szépség érmével tüntette ki.

Ene kedves életrevaló csodagyermeknek „nőipariskola” a neve.

Epen most lép 4-ik évébe. Születése napját megünneplendő, a debreczeni jótékony nőgyelet örökbe fogadott gyermekei — a kedves gyermeket valami kell-mes meglepetéssel óhajtván megörvendeztetni arra a gondolatra jöttek, hogy az árván született gyermeknek új, szép ének és lelki fenköltésének megfelelő „otthon” szereznek, melyben gyermek éveit vidámabban és szabadabban tölthesse, hogy testben és lélekben egyaránt gyarapodjon, izmosodjon.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

SZABADBAN.

Napvilágos, harmatos reggelen
Járok-kelek a mezőn egyedül;
A meddig a sikot benézhetem
Egen, földön ünnepi esend terül,
Délalomba szenderült a határ,
Fészken hallgat pihenve a madár.
A szellő is alszik tán — meglehet:
Nem himbálja a nyarla levelet.

Szonjazzza a természet e csendjét
Emberről az utolsó bogárig,
Földi rögtől addig, hol a mennyég
Terjeszti ki végtelen határit.
S ah, az élet mily szép volna végre
Egymás mellett, ha békén megferne
Minden állat, kiből csak van lélek,
Ez volna még a mennyei élet.

De mily zaj ez, mily sértő rivalom?
Ropogása gyilkoló puskáknak:
Szilaj ifjak porhanyós ugaron
Vadat ölve hangosan hurráznak.
Ma csak vadra — holnap embertársra
Ont halált a fegyver villanása —
S a költő — mig szerte vér folyik —
Örök béke csendjéről élmodik.

Balogh István.

Elméletek a gyakorlatban.

Irta: Vértessy Gyula.

- Barna nincs itthon?
- Nincs.
- Akkor megyek. Kezét csókolom nagyságos asszonyom.

Alig hangzott el a szárnyra kelt jelszó, a választmány, a felügyelő bizottság sőt a városi mérnöki hivatal is lábra kapott, kifürkészték a város minden zege-zugát, hogy kedvenczőknek alkalmas helyiséget béreljenek, de hasztalan volt minden fáradság. Ki fogad be szívesen iskolát az ő házába, mikor a házigazdái szűkkeblűség egy fél tucat gyermeket is soknak tart.

De a mi nem sikerül a vegyes emberi elmének, az igen gyakran az isteni gondviselés végtelen jóságának egy pillanatnyi műve.

A mit keresve nem találtunk egy a nőipariskolának megfelelő tágas, világos barátságos és egészséges lakhelyiséget, az mintegy önkéntes áldás gyanánt hullt alá ölünkbe.

Hála a debreczeni jótékony nőgyeletnek anyai és Debreczen városának atyai gondoskodásának, a debreczeni nőipariskola beköltözik folyó év szeptember elsején a Batthyán utca Pusztai-féle házába.

Elhagyván első meleg anyafélszékét a nőgyeleti árvaházat és beköltözvén a város kellő közepébe, most már, kibonthatja megkötött szárnyait nyújtzkodhatik és terjeszkedhetik kénye kedve szerint abban a leguribb, legtisztább legzajtalanabb, legkedvesebb és legnyultabb utcában és leguribb családban, hogy nagyra nőve áldásos rendeltetésének társadalmi és hazafias missiojának derekasan megfelelhessen.

*

Midőn a debreczeni jótékony nőgyelet a nőipariskolát pártfogása alá vette, kezdettől fogva tisztában volt az iránt, hogy az árvaház csak ideiglenes helyiség, csak időleges szállása lehet az ipariskolának.

Minden iskola a polgárság számára létezik, annak tehát lehetőleg a város belterületén kell lennie, hogy minden oldalról tágas időszerkezettel és nélkül hozzáférhető legyen.

A 3 próbaév elteltével azonban a helyiség szűknek bizonyult, annyira vették igénybe a tanulni vágyó nők a nőipariskolát.

A mire tehát az iskola alapításánál jözan ésszel számítani lehetett, hogy azt mind a közönség, mind pedig a fensőbb hatóságok támogatni és pártolni fogják, egytől-egyig beteljesedett.

— Megy? Hát velem nem tölthet el egy pár percet sem drága idejéből? — kérde gyönyosan az asszony.

— Ha parancsolja! — mondja kellelenül a fiatal ember.

— Dehogy parancsolom! As ördög vigye! Én tölem mehet! Hanem tudja, magára nézve szerettem volna, ha előttem nem tűnik fel az udvariati ember színében. Elvégre is, én nem vétettem maga ellen tudtommal soha sem; azelőtt jó barátok voltunk, járt hozzánk, bizalmas lábon állottunk egymással, és egyszerre csak, mióta férjhez mentem, magát mintha kicsérélték volna. Pedig ugy tudom, hogy semmi oka nincs rá! Hiszen maga nem szeretett engem.

— Oh, nem!

— Én se magat és így éppenséggel semmi oka sem volt rá, hogy feltűnően kerüljön. Még hozzá csacsiság is volt magától, nemcsak udvariatiság, mert az egész viselkedésének olyan látszata volt, mintha valami visszautasított szerelmes legény lett volna, a ki sértett hiúságból kerül engem. Tudja azt, hogy az emberek affélét is beszélgettek, mintha maga megkéretett volna engem és én kikosaraztam volna? Nevettek magán, igen, kedves barátom, kedves Sándor, nevettek magán. Bocssáson meg, hogy a régi megszólítás kiszaladt a számon . . .

— Kérem, jól esik, ha így mondja!

— Hát akkor, ha ez magának jól esik, maga miért nagyságos asszonyomoz?

— Azt hittem, hogy most már, mint asszony, rossz néven veszi tőlem a bizalmas megszólítást.

— No, most már remélem, hogy nem hiszi. Miután én kezdtem meg. Tehát kedves Sándor . . .

Az eddig elért gyakorlati eredmény midőn egyrészt arról tanuskodik, hogy jó uton haladott, másrészt pedig arra serkenti az iskolát alapító és fentartó nőgyeletet, hogy iskoláját folyton fejlessze a polgárság zömének hozzáférhetővé tegye és azt minél inkább megismertesse és megkedveltesse. Valóban nagy, nemes és magasztos föladat.

Az összes debreczeni leányiskolák közül egyiknek sincsen nagyobb fontosságú egynek sincsen kiválóbb létjoga mint a nőipariskolának, melyet minden nő egyaránt vesz igénybe legyen az szegény vagy gazdag, egyszerű polgári nevelésű vagy műveltebb osztálybéli nő.

A nőipariskola előmozdítván az ügyességet a finom izlést a gazdaasszonyi teendők körüli sikert és a kenyérkereseti képességet egyaránt.

Olyan az mint a tudomány és művészet, mely hol kedves Istennő, hol pedig fejős tehénnek használható.

A debreczeni nőgyeletnek szándéka ezen kedvelt ismétlődő fokról-fokra emelni évről-évre tovább fejleszteni és a lehető legmagasabb polczra fel emelni.

Nem kételkedünk abban, hogy az értelmes művelt közönség meleg pártolásával az ő derék szándékában támogatni fogja, de arról is megvagyunk győződve, hogy a város ezt a szép reményekre jogosító intézetet soha eszre hagyni nem fogja.

„Önlő épület a nőipariskola számára csak rövid idő kérdése. Az lesz a nőiskola életében a legnagyobb haladás, a harmadik javított kiadás.

Midőn a jelenlegi kedves és megfelelő iskolahelyiséget hosszas időre 4 évre kibérelni jónak látta, avval a nőgyelet egy hosszas nyugupontot akart nyerni, hogy ott békesen dolgozhassan és fejlessze megkezdett emberbaráti művét.

De azért nem szabad egy perczig sem, szem elől tévesztetni, hogy önálló otthon nélkül egy iskola sem érheti el teljesen az ő legideálisabb céljait. A minék a polgárok szájai és ezrei vendik hasznát, annak felvirágoztatását előmozdítani kell minden számba vehető faktornak: a társadalomnak, a városnak, a közönségnek és az államnak. Minden iparis-

Egy kicsit kaczerkoldva, egy kicsit affektálva ejtette ki a két utolsó szót a szép asszony. Nagyon jól állt neki. A fiatal ember gyönyörűséggel hallgatta, majd félenken maga is megpróbálta:

— Kedves Mariska!

— Látja, milyen szépen tudunk mi most is egymással beszélni, csak akarjunk. Hanem hát ne álljunk itt az előszobában. Jöjjön be, ne féljen, nem haragom le az orrát. Az uram hazajön nemsokára, addig fecsegjünk egy kicsit.

Bementek a kis szalonba, mely tulajdonképen Hedryné dolgozószobája volt.

Az ablak mellett állt az asszonyka kis dolgozóasztala, rajta a megkezdett himzés s a dolgozókosár, tele mindenféle színű seiyem-szalaggal; az íróasztalon a csinos, k.s. aranyozott szélű, piros, peluche behuzatu íróasztalon meg ott hevert egy megkezdett levél.

— Kinek írta, ha szabad kérdeni?

— Lenátrnének, a szép Gizának. Holnapra meg akarom őket hívni vacsorára. Nagyon derék, kedves asszony; szép is ugy-e? Azt hallom, hogy maga nagyon udvarol neki. Igaz?

Átható tekintettel nézett a fiatal emberre mintha nézésével őszinte feleletet akart volna provokálni.

— Igaz, hogy szerelmes belé? — kérdezte újra.

— Én nem tudok róla! Csinos kedves asszony, a kivel szívesen elbeszélget az ember, De szerelemről, szó sincs.

— Sándor, maga most füllent! Hadd fogom meg az orrát! Ugy-e mondtam, mondtam, hogy füllent. Hiszen egészen belépirult! Milyen gyerek maga még most is! Mintha

kola pártolásával a hazai iparnak talaját és melegágyait készítjük elő.

A nőipari-kola azon fölül, hogy ügyes munkásságra serkenti, az ifjúságot, a családban való könnyebb és szebb megélhetést is mozditja elő, kiváltképen ha azt egészen a művészet fokára emeli miről a debreczeni nőipariskola országszerte már is el van ismerve.

Utnutatás a szőlőmoly irtására.

— Hivatalos értesítés. —

A szőlőmoly évente kétszer szokott mutatkozni. Az első nemzedék hernyói május elejétől körülbelül június első negyedéig találhatók, a mikor kezdetben a fűrt apró bimbóit, később a nyíló virágzatot, majd az apró kötődött bogycákat pusztítják. E hernyó eleinte igen parányi és zöldes színű, később szennyes rózsás, vagy ibolyás szürkés, de feje és az utánna következő első testiz feketés barna; teljesen felnőtt korában 8—10 milliméter hosszú. E hernyót a fűrtön sohasem lehet szabadon látni, mert a míg igen kicsi, addig bele furakodik a bimbókba, miközben aókat finom pók-szálakkal összejóti, — később pedig részint az elragott virágokból részint azok elválló hulladékaiból ugyancsak a szájaból eregető pókhálókka a fűrt gerezei között hosszukás fészket készít, amelynek bel-sejét kibeleli. — E fészkekben tartózkodik s innen indul ki, hogy a kártételeit folytassa.

Július 1-én teljesen kifejlesztett és vagy az eddigi fészkekben, vagy ritkábban a karó és szőlőtöke alkalmas repedésében, de nem ritkán a szőlőkötözésére használt anyagban szalma, guzba csavart fűzesszők, sás vagy rafia (között) készített külön burokokban behábozódik. Bija csak mintegy 6 milliméter hosszú és világos oarna.

Két hét múlva július vége felé, vagy augusztus havában kikel e bábból a szőlőmoly, mely valamivel nagyobb és természetesebb a közönséges ruhamolynál, mert 7—8 milliméter hosszú és kiterjesztett szárnyával 13—15 milliméter széles. E molyra könnyen rá lehet ismereni arról, hogy hátán a felső szár-

nyain egy kis nyereg alakú és kávésbarna alakú rajzhoz hasonló színű pont van. Ha megül, szárnyait háztető formájára csapja össze.

A moly a nappal legnagyobb részét a levelek alsó felére húzódva tölti, csak este röpködik miközben párzik és a vagy már félig kifejlesztett bogycák, vagy azok nyeleire egyet-egyét, összesen mintegy 30—40 petét tojik. E pete fehéres és szabad szemmel nem igen vehető észre.

Az ezekből a petéből kikelő kis hernyócska, tehát a szőlőmoly második nemzedéke, mely színre és termetre majdnem teljesen azonos a júniusi hernyóval, augusztusban a bogycákba furakodik. Azokat részben egészen kirágja, részben csak kikezdi, de szálaival mindig összefonogatja. Az így megtámadott és összecsomózott bogycák, melyek legtöbbször a fűrt hegyén vannak, rothadnak, nemcsak mert már ugyanis meg van sérülve, hanem azért is, mert rájuk telepednek a különböző gombák is.

Még mielőtt a szüret ideje beköszönt, a hernyó elhagyja a fűrtöt és vagy a tökére, vagy a karóra vándorol, hol behábozódási helyet készít magának, a melyben novemberig, vagy desemberig eleinte mint hernyó vesztegel s csak azután bábozódik be. Ilyen báb alakjában kitelel.

Május elején, de ha meleg a tavasz, akkor már április végén megjelenik azután a moly, mely petéit a bontakozó hajtásokba, illetőleg azokban a bimbókra tojja: e petékből kél ki az a nemzedék, mely tavasszal és nyár elején a virágfűrtöket szokta rongálni.

A szőlőmoly előfordul szórványosan Magyarországon, de olyan károkat nem igen okoz, mint pl. Svájcban vagy a badeni nagyhercegségben. Mindazonáltal tanácsos, hogy ezt a kis mértékű megjelenést is figyelemmel kísérik mindig.

A hol csak szórványosan mutatkozik, pl. minden 5—10 tőken egy-egy hernyó, akkor ott elég, ha azt egyszerűen leszedjük; nagyobb infekció esetén azonban ez fűrtmunka levén, czelszerűbb lesz a permetezéshez hozzáfogni. Az ehhez szükséges folyadék

3 kg. puha fekete szappanból, 1 és fél kg. valódi pyrethrum (Zacherl) porból és 10 liter vízből készül olyanformán, hogy e vízben előbb a szappant feloldjuk s aztán hozzákeverjük a pyrethrumport. Az így nyert folyadékot aztán még 90 liter tiszta vízzel kell fölhitítani.

Permetezéskor csak a fertőzött fűrtöt kell permetezni, a töké többi részzeit nem kell bántani. Jó, ha ilyenkor nem a permetező diót használjuk, hanem ha a folyadékot egyenes, vékony sugár alakjában a fűrt fertőzött részére löveljük.

Molyrajzás idején használhatók a molyfogó lámpák; ezek egyszerű lámpásokból állanak, a melyek kívülről áttetsző, enyves felületű papírral vannak bevonva: este a világosságnak neki röplő molyok neki mennek az enyves papírosnak s odaragadnak.

A molylámpánál, mely esős időben vagy holdvilágos estén nem alkalmazható, jobb a molylegyező. Ez egy fogóhoz erősített vékony, de széles felületű fa-, vagy vastag papírlapból készül. E molylegyező egyik fele be van kenve ragadós anyaggal (glycerin, vagy lenmag és megolvastott kolofonium egyforma arányú keveréke). Az eljárás az, hogy a munka egyik kezével megveregeti a tökét, másikban tartva a legyezőt, utána suhint a felzavart molyt, a mely a ragadós felülethez oda tapad. Ez a molyfogás tehát végrehajtható nappal is.

Tavasszal, szőlőnyitás idején alkalmazható ellene a kéreghántás. Ez abból áll, hogy a töké felesleges kérgét és az elszáradt csapokat leütjük s a tőkén medmaradt repedésekbe buzódt bábokat hegyes árral megöljük.

Ez alkalommal meg kell tisztítani a rajta meghuzódott báboktól a szőlőkarókat is, valamint hogy el kell égetni a szőlőben maradt megelőző évi kötanyagot is. A tökéről levett kérgét és fát szintén el kell égetni. Különösen kell vigyázni arra, hogy a kéreghántáskor kihullott kis bábok ne maradjanak. Ez oknál fogva tanácsos, hogy a töké alá már a munka megkezdése előtt valami ponyvát vagy zsakot teregezzünk, a melyről a hulladék aztán könnyen összegyűjthető.

nem állna közelébb a harminczhoz, mint a húszhoz! Különbön nem csufolásképpen mondom! A világért sem! Sőt ellenkezőleg, végtelenül kedves, mikor egy ilyen szakias, bájuszos, meglett ember pirulni tud! Legalább látszik, hogy nem valami raffinált fráter. Oh magában nagyon sok kedves vonás megmaradt a gimnázista korából. Nagy gyerek! No hanem, dologra! Szereti vagy nem szereti Gizát?

— Szeretem-e? tudom is én! Talán egy kicsit. Olyan hangulatféle ez, — nem szerelem!

— De nála nem hangulat ám! Most már újra jó barátok lettünk, hát őszinte lelkünk egymáshoz. Mintha nem is asszony beszélne férfival, de ket jó férőipajtás. Őszinte leszek magához, de maga is igy meg, hogy az lesz! Fogok magának beszélni Gizáról. Nagyon érdekes dolgokat, megbecsülhetetlenek magára nevezve, ha csakugyan csak érdekli iránta s nem szereti. Ha szereti: akkor hallgatok!

— Mondom, hogy nem szeretem! Csak olyan hangulat, időtöltés az egész!

— De mielőtt elmondanám, amit tudok, akarom hallani, hogy mi mentése van arra, hogy körülbelül két év óta nem is beszélt velem magammal. Ha Barnát nem tatáta itthon, rohant el, az utcán csak akkor csatlakozott hozzánk, ha ketten mentünk az urammal, társaságban épen nem foglalkozott velem, szóval úgy viselte magát, mint valami felsült szerelmes, a ki truczcelt! No halljuk, miért?

— Miért? Nohát, ha akarja, őszinte leszek. Tudja, kedves Mariska, a mi barátságunk nagyon mély és nagyon bizalmas volt. Maga tudta, hogy ez csak barátság, de én sejtettem, hogy az én részemről más is. —

Igen, más is. Most már megvallhatom magának, hogy ez a mas, a szerelem volt. Szerelmes voltam magába, csak hogy nem mertem róla szólni. Hogy miért, azt magam sem tudom, talán csak egyszerűen gyáva voltam, de az is lehet, hogy egyszerűen becsületes. — Elvenni nem vehettem volna és bár arra nem gondoltam ugyan, hogy maga is szeressen engem, mégis úgy hittem, hogy talán szánalomból, barátságból szeretni tudna és akkor mi lenne belőlünk!

— Szóval — mondta nevetve Hedryné, maga leánykoromban, nagylelkűen lemondott rólam és később attól félt, hogy megbánhatná ezt a lemondást. Attól félt, hogy belém szeret. Ez szörnyen érdekel engem. Mondja csak Sándor — s közelebb huzta a székét az övéhez — igazán attól félt.

— Attól. Nagyon szép asszony maga édes Mariska s úgy hittem, hogy nagyon veszedelmes magával jó barátságban állni. A barátságból szerelem lett volna és akkor mit csináltam volna én? Igen, mit? Mert tudtam, hogy a férjét szereti; szeresse is, megérdemli. Derék, becsületes fiu, régi, jó pajtásom, lassankint azért is nyugodtam bele a maga házasságába, mert ő vette el. Legalább az övé lett a kit én is szeretek, a ki nekem is jó barátom, legalább — gondoltam magamban — az övé lett, az övé, a ki magát szereti és a ki méltó magára.

— Nos és ha belenyugodott, miért került mégis engem? Miért félt tőlem?

— Édes istenem, egy szép asszony mindig veszedelmes, a legjózanabb teoriák mellett is.

— És most már nem tart veszedelmesnek? — Ugy-e megcsunyultam két év alatt?

— Sőt szebb lett! De lássa én lettem komolyabb, becsületesebb. Belebeszéltem a szivembe, hogy ez a mi szerelmünk ostobaság lenne; a lelkembe, hogy becsületes lenné és végezetül az eszembe (ugyebar ezen kellett volna kezdenem), hogy tulajdonképen maga ki is nevetet engem, a helyett, hogy viszont szeretne. Hogyne! A szép, irigyelt, gazdag asszony, a kinek a férje minden tekintetben különb legény, mint én, az engem szeretne! Nevetséges dolog! — Lassankint azután teljesen lebeszéltem magamat erről a szerelemről.

— És most tökéletesen meg van edzve velem szemben?

— Azt hiszem. Mäskülönbön nem mertem volna itt maradni. Ambar a kísérletezést nem nagyon szeretem.

— No én azt hiszem, hogy teljesen nyugodt lehet. Sőt nemcsak hiszem, de tudom is. Ne féljen galambom, nem szeret maga én belém. Jól ismerem én a maga szive irányát. Lénártneba szerelmes. Azzal akar viszonyt kezdeni. Csak hogy az okosabb róka ám, mint maga gondol a. Nem engedí az magát olyan könnyen megfogatni! Nagy árt kívánó a szerelméért. Mindent! Meg akar szabadulni az urától és el akarja magát vétetni magával. Magával vagy mással, a ki nagyobb gimpli lesz.

— No én nem leszek!

— Ne olyan biztosan! Veszedelmes dolog velünk kikezdeni. Feltéve, hogy vagy nagyon okosak, vagy nagyon szerelmesek vagyunk. Ostoba és langymeleg természetű asszonyokat lehet szeretni veszedelmek nélkül, de másokat nem!

(Vége köv.)

Egyéb szükséges felvilágosítással készségesen szolgál az alább megjelölt intézet. (Budapest, V. ker. Nádor-utca 28.)

Budapest, 1896, július havában.

M. kir. Rovartani Állomás.

Népünnepély—közbotrány.

Debreczen, július 28.

A „D. R. U.”, a vasárnapi „mulatság” titkárának lapja jónak látja tegnapi ily feliratu cikkünkre reflektálni s azt „eretlen ki-robanás”-nak nevezni.

Hogy a ki-rohanás mennyire volt az, s különösen mennyire volt ére-tlen, nem hivatkozunk egyébre, mint ma-gára laptársunkra, a mely beszél ugyan holmi e-lis-mé-ré-s-ről, de a mi cikkünkben foglaltakat megzafolni nem képes, mert azok s-z-ó-r-ó-l-s-z-ó-r-a-i-g-a-z-a-k, sőt el-lenkezőleg még csak nem is vé-di-ő-k-e-t, pedig azt a r. bizottság titkarától joggal elvárhatnók.

Nevezetesen a mi kifogásaink a követ-kezők voltak:

Elzártak az egész Nagyerdőt egész napra egy pár négyszögletű helyen felállított fosztogató bódék kedvéért.

Másodszor e bódék fosztogattak, mert a programban egy szó sem volt arról, hogy azokat a m-u-l-a-t-s-á-g-o-k-a-t, a melyeket ígér, nem kaphatja meg az ember a 20 kr belépti díjért. Ha ki-ár-dítik, úgy is drága lett volna, de legalább tudta volna mindenki, hogy mi vár reá, ha ki-megy. — A ki ilyen rendszeren tartja a népünnepélyt, az ne dicsekedjék sehol sem hallott elismerésekkel.

Harmadszor a „m-u-l-a-t-s-á-g” ma-gauspekuláció eredménye. Ezt a D. R. U. még csak czáfolni sem próbálja, pedig ez a földolgozó, mert ha ezt előre tudjuk, még az előkészületekről szólott híreknek sem adunk helyet lapunkban. S ezzel együtt felelhetünk arra is, hogy s-é-r-t-e-t-t-n-i-u-s-á-g-b-ó-l-e-r-e-d-ő-h-a-n-g-volt a miénk: ez ellen már határozottan tiltakozunk.

Nem hívták szerkesztőségünket, nem hívták e sorok íróját, ki jelenleg annak felelős vezetője, az igaz. De ha hívták volna a rendezőbizottságba, akkor sem lép vala be, sőt az volt a szerkesztésük, hogy nem hívták, mert akkor kénytelenek lettek volna elárulni azt, a miről magánaton hiába kérdezősködtünk, hogy kinek a regie-jére megy ez az ünnepély ki fedezi az előleges költségeket s az esetleges deficitet?

Ha azt felelték volna, a mit nem felel-hettek, hogy a város, — e sorok írója akkor sem lépett volna be a rendezőbizottságba, mert neki arra ideje nincs. Ő első és utolsó sorban újságíró, hanem a szerkesztőség nevében annak más tagját szívesen engedte volna szerepelni; ha pedig bevallottak volna az igazat, úgy rögtön megszakított volna a rendezőbizottság-gal és az egész „ünnepély”-lyel minden ösz-sz-é-k-ö-t-t-e-t-s-munkatársát sem engedte volna abban működni. Minthogy azonban többszöri kérdezősködése daczára feleletet nem kapott, k-o-l-l-e-g-á-i-r-ó-l feltette a legjobbat s hallgatagon szívesen működött közre az előkészületekben t. i. azok közlése útján, sőt, (a D. R. U. szerkesztője bizonyára emlékszik reá?) mikor egy héttel ezelőtt úgy állott a

dolog, hogy a színelőadáson egyik szereplő nem vehet részt, teljes készséggel elfogadta a titkár ur kérésére a szerep eljátszását, — de ugyanolyan készséggel önmagától, f-e-l-s-z-ó-l-i-t-á-s-n-é-l-k-ü-l vissza is adta előbbi be-töltőjének, a mint arról értesült, hogy az ját-szani hajlandó, amit — ha hiúsága megsér-téséről szó lehetne — bizonyára nem így tett volna.

Ezek után csak annyit, hogy eljárásunkat a r. bizottsággal szemben teljes nyugodtsággal bocsátjuk az elfogulatlan közönség ítélete alá, addig is, míg a r. bizottság hirdett reflexiói megjelennek, melyeknek olvasása után majd szolgálunk bővebb adatokkal.

K. Gy.

Ujdonságok.

Augusztus 2. Debreczenben.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, július 28.

Csak nem régen megjelent lapunk egyik számában irtunk a honvédtemető gyászos el-hagyatottságáról s úgy látszik, hogy csak falra hánytuk a borsót.

Szegény hősök! kiknek kiontatott véréből a szent szabadság szép rózsája nyílt, — még annyit sem érdemeltek meg ma már a magát hálásnak, lelkesülőnek nevezni szerető utó-doktól, hogy legalább csak régen fölhangzott sirotokra volna gondjuk, melynek minden por-szeme egy-egy templom, melyből a honszerelem s szabadság messze hangzó harangja szól; de süket világnak, mely önzően csak magát tekinti s hamis s csak szalmaíng lelkesülése, könye, zokogása.

Szabadsághősök! ugyan ki törődnek ve-le-tek igazán az ifjúság érző, könnyen hangot adó lelken kívül sirja felé sólyomszárnyal rohanó XIX-ik századunk végén! Voltatok, elégnek tart annyit; de, hogy mit tettek, mi-dőn mint föltűzelt oroszlán, széttörtetek lán-caitokat, azt lassan-lassan feledni kezdi. El-hagyatott sirotokat csak a vándor szellő ke-re-si föl s az ég poraitokra hulló könye. Hol virágoknak kellene diszteni: ott hitvány gaz burjánzik, mely elnyomja azt a kevés virágot is, melyet a természet keze ültet sirotokra.

Köztünk lebegő lelkek melege olvasz-sza föl a közöny fagyát és suttogva kérjék azt, mit megérdemeltek: ke-g-y-e-l-e-t-e-t, k-ö-n-y-e-t-v-i-r-á-g-o-t...

Az ifjúság szabadsághősök után csengő lelke sokat, sokat megtesz a már csaknem mellettünk álló gyászünnepélyért: de mindent nem tehet s most hozzátok küldi szavait, D-e-b-r-e-c-z-e-n legmagyarabb le-l-é-k-ü-g-y-ö-n-g-é-d-le-á-n-y-a-i! kiknek erei-ben a vér minden legkisebbke csöppje éppen oly hamar buzdul a jóért, nemesért és szép-ért, mint azon ifjúságé, mely most hozzátok beszél.

Közeledik az a u-g-u-s-z-t-u-s 2. — Debreczen városa gyászünnepé, midőn ezer és ezer ember zárandokol a honvédhősök G-o-l-g-o-t-á-j-a-h-o-z, hogy megfizesse azt, mivel csak tartozik. Ha ti nem léptek so-rompóba, sokat veszít az ünnep fonségessé-géből, mert kopár, disztelen lesz az a szent sirhalom, hová leróni megyünk hálánkat, ke-gyeletünket. Oh, na akarjátok! fogjátok kezét és együtt dobogó szívvel vigyetek virágot, mi pedig könyet.

Debreczen városa leányai! csak fonjá-tok, fonjátok koszoruitokat s tegyetek zöldet is a hősök most kopár sirjára, hogy igaz le-gyen a dal, mit majd ajkunk dalol:

... : sirjuk fölött
Zöldel bokor, virány.

K. K.

* **Városi közgyűlés.** Ma megkaptuk a holnapi közgyűlés meghívóját, mely szerint D-e-b-r-e-c-z-e-n sz. kir. vá-ro-s-t-ő-r-v-é-n-y-h-a-t-ó-s-á-g-i-b-i-z-o-t-t-s-á-g-a az 1896. év július hó 20-dik nap-j-a-n — s-z-e-r-d-á-n-d-é-l-e-l-ő-t-t-9 ó-r-a-k-o-r-a városháza nagy termében ren-des bizottsági közgyűlést tart, melynek tár-gy-ai a következők: 1. Polgármesteri jelentés május és június hónapokról. 2. Miniszteri el-n-ő-ki értesítés arról, hogy Ő cs. és Apostoli kir. Felsője Debreczen sz. kir. város közön-ségének Karoly Lajos cs. kir. főherczeg ő felsége elhunyt alkalmából hozzá intézett részvét iratát legkegyelmesebben megköszönni méltóztatott. 3. Belügyminiszteri leirat, a nyiregyházi anyakönyvi felügyelői kerület székhelyének Nyiregyházról Debreczenbe lett áthelyezése tárgyában. 4. Valás és közokta-tásügyi miniszteri értesítés arról, hogy a deb-reczeni bábaképző iskola költsége az 1896 évi állami költségvetésbe felvételre. 5. T-a-n-á-c-s-i-e-l-ő-t-e-r-j-e-s-z-t-és: Poszony vármegye közönségének az 1877. évi XX. t. cikk 291. §-a módosítása végett az ország-gyűlés képviselőközébe intézett felirata pártolása iránt. 6. U-g-y-a-n-a-z: Gy-ő-r-v-á-r-o-s-k-ö-z-ö-n-s-é-g-é-n-e-k-a-v-á-m-és-ke-re-s-ke-d-e-l-m-i-s-z-e-r-z-ő-d-és-m-e-g-u-j-i-t-á-s-a-t-á-r-g-y-á-b-a-n-f-ó-l-y-a-m-a-t-b-a-n-l-é-v-ő-t-á-r-g-y-a-l-a-s-o-k-s-o-r-a-n, k-ö-z-g-a-z-d-a-s-á-g-i-é-r-d-e-k-e-i-n-k-m-e-g-o-v-á-s-a-c-z-é-l-j-á-b-ó-l-a-m-a-g-a-s-k-o-r-m-á-n-y-h-o-z-i-n-t-é-z-e-t-f-e-l-i-r-a-t-a-p-á-r-t-o-l-á-s-a-i-r-á-n-t-i-á-t-i-r-a-t-á-r-a. 7. U-g-y-a-n-a-z: A kir. tanfel-ügyelői közönség iratára, melyben a kir. tanfel-ügyelői lakás építéshez adott anyagokat meg-köszönni, s egyszersmind tudatja, hogy azokat igénybe nem veheti. 8. U-g-y-a-n-a-z: A Dedó utcai volt iskola eladása kérdésének nevsze-r-inti szavazása utján eldönt-se. 9. U-g-y-a-n-a-z: A mester utcai csordás ház eladásának és a Dragota-féle ház iskolai célra leendő megvé-telének névszerinti megszavazása iránt. 10. U-g-y-a-n-a-z: M-e-l-y-l-y-e-l-a-v-á-r-o-s-h-á-z-é-p-i-t-é-s-v-á-l-l-a-l-a-t-á-n-a-k-k-i-a-d-á-s-a-e-l-l-e-n-b-e-a-d-o-t-t-f-e-l-l-e-b-e-z-é-s-e-k-e-t-b-e-t-e-r-j-e-s-z-t-e-n-i. 11. U-g-y-a-n-a-z: a mester utcai 1331. sorszámú ház-nak iskolai célra leendő megvétele iránt. 12. U-g-y-a-n-a-z: a Kornhoffer Józsefné Homokkerti szülőjének iskolai és óvodai célra megvétele iránt. 13. U-g-y-a-n-a-z: melylyel beterjeszté Hid-veger Mihály pallagi bérlő fellebbezését, az őt, a dohánytermeléshez szükséges épületek fel-állítása iránti kérelmével elutasító tanács-i-határozat ellen. 14. U-g-y-a-n-a-z: a tiszti fő-ügyészek feléves jelentése. 15. U-g-y-a-n-a-z: Bészler Károly árvaszéki előknek az árváigyek 1896-iki év I-ső felebeni állapotáról szóló je-lentésére. 16. U-g-y-a-n-a-z: melylyel a hatósági á-l-l-a-t-o-r-v-o-s-o-k-n-a-k, a-z-a-l-l-a-t-e-g-ő-s-z-s-é-g-ü-g-y 1896. évi I-ső negyedébeni állásáról szóló jelentését bemutatja. 17. U-g-y-a-n-a-z: özv. Liszkai Józsefné özvegyi segély iránti kérelmére. 18. U-g-y-a-n-a-z: Tikos József adó-k-i-v-e-t-ő szabadság hosszabbítás iránti kérvé-nyére. 19. U-g-y-a-n-a-z: Günther Ferenc adóki-v-e-t-ő hasonló kérvényére. 20. U-g-y-a-n-a-z: Vetésy Bela r. fogalmazó hat heti szabadság iránti kérvé-nyére. 21. Orvosi oklevél. 22. Bába oklevél. D-e-b-r-e-c-z-e-n 1896. július 27. Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester. A holnapi köz-gyűlésnek e szerint két igen fontos tárgya van; egyik a városháza építése, a másik pedig állásfoglalás Győr városjárata kapcsán az ő-n-á-l-l-ó-v-á-m-t-e-r-ü-l-e-t-ü-g-y-é-b-e-n. Mindkettőre felhívjuk a bi-zottsági tagok szíves figyelmét.

*** Tanárválasztás a főiskolában.** Az egyházkerület tudvalevőleg ez évi májusi közgyűlésén elhatározta, hogy a Géresi Kálmánnak főigazgatóvá történt kinevezetése folytán megüresedett gimnáziumi és akadémiai tanszékeket két erővel tölti be. A pályázat eredményét annak idején a hirdetés állásra közöltük, melynek alapján ma választotta meg az ezéle kiküldött bizottság a tanárokat és pedig az akadémiai tanszékre ajánlvoltak: dr. Dézsi Lajos, dr. Pruzsinszky Pál és Ferenczy Gyula. Ezek közül kapott Ferenczy Gyula krassói ev. ref. lelkész 8, dr. Dézsi Lajos budapesti egyetemi könyvtartást 6 szavazatot, így tehát Géresi Kálmán akadémiai tanszékére Ferenczy Gyula választatott meg. A gimnáziumban ujonnan rendezesített tanszékre olyan pályázók, ki úgy magyarról, mint latnból és történelemből képesítve lett volna: nem jelentkezett. A tanári kar ajánlata során Lányi Lajos, Hegyi József és dr. Peczkó Ernő pályázókat ajánlta, kik közül dr. Peczkó Ernő volt kassai prem. rendi tanár kapott 10, Lányi Lajos kisújszállási tanár 4 szavazatot s így Géresi Kálmán gimnáziumi tanszékére dr. Peczkó Ernő választatott meg.

*** Hivatalvizsgálat.** Az évenként tartani szokott hivatalvizsgálatot. Nabráczy István nádudvari főszolgabírónál augusztus hó 4-én, kedden tartja meg gróf Dégenfeld József főispán, ki tiltárja dr. Medve Zoltán kíséretében aznap reggel Nádudvarra utazik.

*** A milyen még nem volt Debreczenben.** Ne tessék megjedni a czimtot, nem a vasárnapi népünnepély nekrológiát akarjuk elsírni a sorokban, mert igaz ugyan, hogy olyan nagyszerű szemfényvesztés megünnepelése nem volt még az 58 éves városban, de most egész természetszerűleg használhatjuk a czimtot kitett jelt. Aug. 1-én, tehát szombaton este 8 órakor ugyanis dalestélyt rendez a munkás dalegylet a Margit fürdő disztermében. Volt már Debreczenben igen sok dalestély, a munkás dalegylet is rendezett évenként többet, de ilyen még csakugyan nem volt, mert a pr. gramponokat a millenniumi ünnepi versenydarabok képezik, melyekkel az ezredéves országos dalárünnepélyen szerepeltünk. Ezredévünk a mostaninál több még nem volt, ezer évünk emlékére tehát még eddig nem tarthattunk dalestélyt, tehát még ilyen nem volt Debreczenben, hanem csak lesz. A kiknek alkalmuk volt a dalegylet ambiciozus törekvéset és kitartó szorgalmát tapasztalni, erősen meg vannak győződve, hogy augusztus elsején igazi élvezetet zereznek maguknak, kik a dalestélyen megjelennek. Mi pedig tudjuk azt is, hogy ez ifjú egyesület előtérrel még a jó barátokat is meg fogja lepni.

*** Lelkészképesítő vizsgálatok** A debreczeni ev. ref. főiskola theol. akademiáján működő tiszántúli ev. ref. egyházkerületi lelkészképesítő vizsgálatbizottságok — mint értesültünk, a rendes lelkészképesítő vizsgálatokat a jövő teny elején, f. évi szept. hó 15. s következő napjait fogják megtartani.

*** Hymen.** Hollandia Mór töltnai kereskedő eljegyezte Rosanföld Zsigmond leányát, Herminát.

*** Aranysegek zászlóavatáshoz.** A Zions betegsegélyző egyesület tegnap küldte fel Öfelségének és József főhercegnek a tiszta aranyból vert szegeket az aug. 20-án megtartandó zászlóavatáshoz.

*** Nyári mulatság.** A debreczeni m. kir. kir. dohágyvár munkásai saját betegsegélyzők jvára, 1896. évi augusztus hó 1-én (szombaton) Veres Tóni zenekara közreműködésével lett a nagyerdői Dobos pavillon táncstermben

tánczszal egybekötött zártkörű nyári mulatságot rendeznek. Kezdeté este 9 órakor. Beléptijegy személyenként 80 kr. Jegyek előre válthatók a rendező bizottság tagjainál és este a pénztárnál. Felülvezetések köszönettel vétetnek.

*** A kiállítás után.** Az ezredéves kiállítás napilapja emondja egy mai cikkelyében, hogy mi marad meg a városliget ragyogó palotáiból a kiállítás után. A ligeten kívül megmarad, ugymond, a platan fákkal szegett gyönyörű körút. A Stefánia-uti sokadalomból ide iparkodnak majd a fogatok, itt lesz majd az igazi korzó, mert teljes kör lesz a Stefánia-uttal és semmiféle torlódástól összeütközéstől, veszedelemtől nem kell majd tartani a már most is Európa-szerzte híres budapesti kocsiúton. Megmarad a pompás, háromives hid a mocsárból igazi kristályos vizű tóvá alakított tavon keresztül. Meg marad a korzó, pompás virágágyaival, gyönyörű sétáló helyeivel és a tündéri szép szökőkúttal. Megmarad a Gerbeaud pompás pavillonja is, további öt esztendőre az előkelő világ találkozó helyeül. Leégett kupolája már legközelebb újra fölépül. A paloták sorából is nem egy marad meg továbbra is. A régiéktől meg marad a közegészségügyi csarnok díszes palotája, a korsolyacsarnok, s a nagy iparcsarnok, a melybe ismét a kereskedelmi muzeum költözködik bele. Az újabbak közül ott marad a főváros kupolás palotája, a melyből elegáns szálló lesz az ártézi fürdő mellett, vendéglővel, kávéházzal. Megmarad az új mücsarnok is, a hol továbbra is tavaszi, nyári és téli tárlatokat rendeznek. Megmarad a közlekedési csarnok fölső rész épülete is, ez a fényes palota, a melynek a városban is csak kevés mása akad. Itt minden valószínűség szerint vasuti muzeumot csinálnak, egy állandó vasuti kiállítást. S megmarad, legalább egyelőre a történelmi csarnok épület-csoportja is. A kultuszminiszter már minden irányban megkezdte a tárgyalásokat, hogy a történelmi épületeket, legalább egy időre, megmentse, s a szakértők, valamint az építő ügy nyilatkozatok, hogy az épületesoport így is megtartható tizenöt-husz esztendőig. Az eddigi megállapodások szerint a történelmi csarnokban állandó néprajzi kiállítást helyeznének el. Ide kerülne majd a nemzeti muzeum óriás néprajzi gyűjteménye, s ide akarják elhelyezni a faluban összehordott magyar néprajzi gyűjteményeket is, a legnevezetesebb és legteljesebb gyűjteményt, a melyet valaha Magyarországán összehordtak. Mivel mindegyik ház belső berendezése az illető vármegyéé, megkérték ezeket a vármegyéket, hogy a kiállítás után a házak berendezését mindenestől engedjék át az állandó néprajzi kiállításnak.

*** Madi Kovács riadója.** Madi Kovács György tábornacsriadója, a híres kassai hadtestparancsnok — mint levelezőnk jelenti — nagy izgalomban ejtette tegnap Igló város polgárait és még inkább a katonáit. A tábornacsriadó most jött meg fűrdőről, Karlsbádból. Mihelyt hadtestének területére ért a kis kemény ember, tüstént föltámadt benne a generális. Igló, hova estefelé érkezett, kiszálott és egészen váratlanul megjelent a kaszárnyában. A következő pillanatban megharsantak kürtök, robbantásokkal, fegyveresörgéssel telt be az utca. A polgárság rémülten futott ki a kapuk elé, senki sem tudta mi történt. A zavart és rémület csak növelte az, hogy az egész helyőrség teljes felszereléssel, futó lépésben vonult a város piacára. Akkor már talpon volt egész Igló, temérdek ember nézte a kivonuló katonaságot. A piacon négyszöget formált a helyőrség. Madi Kovács megállott, előtte, és jól végig mustálta a legényeket, mely elvonult előtte. E közben lassankint lemesilapodott Igló városa, kiderült, hogy nem történt semmi, csak vaklárma volt az egész. A tábornacsriadó, Iglóra érkezvén, riadót fuvattott, hogy kipróbálja katonáink gyorsaságát, hogy a hogy a német császár szokta. Ma reggel nagy gyakarlat volt, azt is végigcsinálta a tábornacsriadó, délután pedig tovább utazott a löcsei helyőrséget megvizsgálani.

*** AngeIotti Mariska jutalomjátéka.** A közönség által annyira megkedvelt, gyönyörű hangu s művészetének minden tekintet-

ben megfelelő AngeIotti Mariska, — kostüm-átváltozó énekesnő, aug. 3-án tartja jutalomjátékát, melyre ritka ügyességének egészen új programot készit, hogy a közönség eddig is tapasztalt meleg érdeklődését azzal is meghálálja. Mi, kiknek gyakran van alkalmunk gyönyörködni a szép énekesnő igazi művészetében, a legmelegebben ajánljuk őt a nagyérdemű közönség figyelmébe.

Táviratok.

Affendakisz elítélve.

Budapest, jul. 28. (A Debr. ered. táv.)

Affendakisz előtt ma reggel Czárán István táblai bíró kihirdette a kuria ítéletét mely szerint 3 és fél évi fegyházra ítélték. Affendakisz mélyen meghajtva magát így szolt: f e l e b b e z e k

Nem lehet, felelte a bíró, mert ez a kuria ítélete. — Akkor legalább engedjék meg, hogy ellátásomról saját költségemen magam gondoskodjam. — A törvény értelmében erre csakis azok tarthatnak igényt, a kik fegyházra vannak ítéelve és jó magaviseletükkel erre érdemesek kévéltak. — De az Istenért! ezen a rabkenyeren elpusztulok, torkig vagyok vele! — Ha beteg lesz felelte a bíró, majd kórházba küldjük, 1899. márcz. 29-én letelik a büntetése és megszabadulhat Magyarországtól. Ezután visszavitték a börtönbe.

Ivánka Imre végrendelete.

Budapest, július 28. (A Debreczen. ered.

táv.) Az elhunyt politikus halála az egész fővárosban igaz és mély részvételt kelt, mert bár inkarnátus kormánypárti ember és Tisza Kálmának legbensőbb intimusa volt, mindenütt szerették, mert a szó legemesebb értelmében volt szabaddkőműves, a ki sohasem adta tudtára a balkéznek, a mit a jobb kéz tett s egész sorában szerepelt az emberben a ráti intézmények keretében a humanitás mozgalmainak. Utolsó kívánsága az volt, hogy fekete magyar díszben, a Johannitarend palástjában a fekete sésék ravatalra, koporsója fölébe pedig tegyék 48-as honvédezredesicsakóját kardját és tábori övét.

Hírlapírók és a rendőrség.

Budapest, jul. 28. A Debreczen ered. táv. Rudnay Béla, a ssékes-fővárosi m. kir. államrendőrség főkapitánya, — Csorb a rendőrfelügyelő ellen, aki akkor, mikor Affendakisz Bpestre szállították, ügyeletes tisztviselő volt, megindította a fegyelmi eljárást, azokat a rendőroket pedig, a kik a hírlapírókat bántalmazták, el fogják bocsátani a szolgálatból. — A megsértett hírlapírók kar hírszerint ezzel nem hajlandó melegegteni.

A tréfa vége.

Nyiri Kazmér iroasztala előtt ül és a pár héttel ezelőtt általa vásárolt albumba helyezett szebbnél szebb női arczképeken legelteti tekintetét. Nyiri Kazmér még alig 40 éves, már ötvenezer sprintnyi apai örökséget eldorbézolta Sem pénze, sem hitele, sem hivatala nincs, Élni, uraskodni valamiből csak kell. Ha visszagondol arra, hogy vagyonos ember korában mily kedvelt tagja volt minden uri társaságnak, lelke felháborodik s azon töri fejét, miként lehetne még egyszer vagyonhoz uri kedveltetéshez jutni?

A kártya nem segít, sőt ez az oka, hogy összes vagyona időelött eluzott. Szerinte csakis házasság útján lehet még egyszer vagyonhoz, kényelmes élethez jutni.

Vagyonhoz? — Kényelmes élethez? De hogyan? Hiszen egy olyan embernek a kinek uras, ősi nevén, egy csomó fizetetlen adósságn kívül semmije sincs, gazdag leányt feleségül venni lehetetlen.

De mégis . . . szemesé a világ! Hol a tüdő? Ah Kázmér, mit busulsz? Elég csinos legény vagy még . . . megárdemelsz egy százezer forintos leányt!

Hah, százezer forint? Mennyi szép lovat nyertes agarat adnak ennyi pénzért? Százezer forint . . . Hány jó éjszakát lehetne ebből csinálni? Visszatérnének barátaim. Ur, nagy ur votnék!

Hol az az album? Mennyi szép női arc? De kik ezek tulajdonképpen? Hiszen nem is ismerem őket! Ha valaki azt kérdezné tőlem, kiket ábrázol ez a sok női arckép mit is feleljek, hiszen egy fővárosi ismerős fényképész küldte hozzám csupa viczből, hogy válaszsak közülök feleséget. Nem rossz gondolat volt a fényképésztől, de én a legnagyobb badarságot követtem el, hogy utolsó pénzem-ből albumot vásároltam, a cifra arcképek számára. De majd el is felejtettem az önmagamhoz intézett azon kérdésre válaszolni, mit is felelnék, ha kérdené valaki, hogy kicsodák eme nők? Mit felelnék? azt mondanám egyszerűen, udvaroltam neki, de . . .

Nini vendég jön.

— Szervusz Kázmér . . .

— Hozott Isten, Béla pajtás!

— Hogy vagy Kázmér?

— Rosszul, komám . . .

— Rosszul, te, ki mindig vidám szoktál lenni?

— Ugy ám, mert nincs egy fagarasom sem!

— Nos minek a pénz . . . ?

— Nősülni akarok . . .

— Ne tréfálg, Kázmér . . .

— Ezután nem fogok tréfálni komoly ember leszek és megházasodom. Lesz egy kis feleségem, meg fogom az ekeszarvát.

— Boldog ember vagy Kázmér, bár én is ugyanezt tehetném, de nálam nagy bukkenő áll a házasság útjában Akit én szeretnék feleségül venni, nem akar hozzáj jönni.

— Te Béla, a leányok szeszélyesek, a sors is szeszélyes, a szív a legszeszélyesebb. Ha én nősülni akarnék, azaz, hogy akarok is, nincs az a földi szépség, a Crez leánya volna is, aki hozzám ne jönné feleségül, pedig összes vagyonom befelé egy paktáskába.

— Te Kázmér, szöveget ütöttél a fejembe, lásd én nem tudok megnősülni. Jól tennéd, ha megtanítanál ama titokra, — melylyel a leányok szívéhez oly könnyen hozzá lehet férközni . . .

— Ez nagyon könnyű dolog . . . Nezd ezt az albumot, íme gyönyörködtesd szemeidet ennyi sok szép női arcz láttára . . .

— Kázmér, miféle arcképek ezek?

— Hja, Béla pajtás, ez egy általam titkon összeszerelt olyan gyűjtemény, akiknek valamennyien belém van bolondulva. Van köztük minden rendű, vagyonosnál-vagyonosabb, csak egy szó, az lesz feleségem, akit választani akarok . . . Nézd végig az arcképeket, ha tetszik, másnapod leszek, akár a legszebbiket is megszerzem számodra . . .

Béla lapozgatott, gyönyörködött, egyszer csak tekintete egy igazi szép női arcképre esett, melynek láttára egész valójában megremegett . . .

Ki ez Kázmér?

— Ez egy pesti vagyonos, — előkelő származású leány. Ezt szándéksom feleségül venni . . .

— Komolyan beszélsz, Kázmér?

— Komolyan-e hiszen az a leány egészen belém bolondult, én is szeretem őt, nos akadály nem lévén, feleségül veszem a kis anyját.

— Kázmér, hiszen én is eme leánynak udvarlok, hozzám jönni nem akar s te akarod őt feleségül venni?

— Nos van abban valami?

— Már hogyne volna, mikor azt aka-

rod feleségül venni, akiért én bolondulásig vagyok . . .

— Nem tehetek róla. — Engem szeret, én szeretem és vége a dolognak házasság lesz . . .

Béla e határozati kijelentésre kalapját vette, örülként elrohant . . .

Kázmér belátta, hogy gonosz tréfát üzött barátjával, mert ő ama leánynyal nem is beszélt soha. Arcképehez egy fotografus utján jutott. Eenyi van az egész dologban s a véletlen úgy hozta, hogy azt a leányt barátja szeretné feleségül. Kázmér restelte a dolgot. Pirult önmaga előtt. Gondolkodott, miként lehetne e tréfát jóvá tenni? Sietett a Béla lakására. Midőn az utcaajtón be akart lépni, beölről lövest hallott. A szobába rohant, hol Béla átlót szívvél vonaglott.

Az öngyilkosság híre gyorsan terjedt el mindenki sajnálta a jó fiút, de a valódi okot nem ismerte senki, csak Kázmér, akinek lelkét folyton mardosta azon tudat, hogy az ő ostoba tréfája okozta barátjának halálát.

Géza.

Vak a kiállításon.

— Kiállítási képek. —

Debreczeni Kis Andras bácsi husz esztendeje vak már mind a két szemére. Mióta a szemével lát elveszítette, kétszer se mozdult ki Nagypéterfia-utcai portajáról. Van egy diákiskolákat járt fia, Mihály viszi a gazdálkodást, az jár ki a tanyára: édes anyja, meg Juli a szolgáló vezetik otthon a háztartást.

Andras bácsinak nincs egyéb dolga, mint hogy kerekesszékében kiül a tornácra s pipázik. Nem látja ugyan a füstjét, de érzi a szagát meg csipi a lé a nyelvét. Ezek neki elég élvezet. Mikor déltájban hallja, hogy jönnek a gyerekek iskolából, bekurjantja valamelyiket s elolvastatja vele magának az ujságot.

Mikor az ujságot is tudja már, a pipa se esik jól, az ebéd sincs még készen, sétákat rendez a tornácra. Eltolja magát a kerekesszékben a kiskaputól a kamaráig, a mi husz lépésnyi út, akkor kikel a székéből, megfordítja, tapogatózva visszaül belé s megint visszagurítja a kis kapuig. A mi nagyon testedző mulatság. Kár, hogy anyjuk haragszik érte, mert a két kerék mind felvágja a tornác szépen kitapasztott, sarga agyaggal beeresztett földjét, sőt néha még a meszet is leszurolja a falról.

— Eredj ki sétálni a Nagy-Erdőre, zörög ilyenkor anyjuk.

— Megyek én, csak gyere vezess!

— Érek is rá arra.

— Hat akkor rá éj tornácztapasztásra.

Andras bácsi idylli esendes vidámságát nagyra fölzarvarta legutóbb a millennium. Alig várja az ujságot s uram bocsá, kenyérdagasztás mellől is előkiabálja az anyjukot, olvassa el neki, mi történt Budapesten. Királyi beszédek, hercegek, nagy urak, idegen nácziók jaráskelése a kiállításon. Hunyadi Mátyás könyvei a szent királyok kincsei, ezer esztendő csodái ott vannak egy halomban, remekszép palotákban. Messze idegen országokból hozott drágaságok, százezreket erős fegyverek, ékszerék, a miket Európához magyar vitézek es királyok viseltek valaha. Aztán ott vannak a drága kincsnél drágább iparczikkek, gépek, amik mutatják, hogy Magyarország nemcsak volt, hanem van is, lesz is, ha Isten engedi, uj ezer esztendeig. Ott van az a sok könyv, s mit magyar ember irt, ott van az arcképe annak a szegény jó Csokonainak, a ki éhen szomjan poétázott nekünk, bánatban, örömben.

— Hejh anyjuk, csak egy napra jönne meg a szemem világa, hogy azt a sok dicsőséget, sok drágaságot megnézhetném. Aztán örömet halnék meg.

— Ne epeszd magad ilyesmiért, édes öregem. Majd megtudjuk az ujságból, elmondják a kik látták.

— Mégsem olyan az, mintha maga nézi meg az ember. Jó is nektek, a kik láttok.

Azon az éjszakán nem tudott aludni az öreg. Mikor hajnal felé halotta, hogy fia, Mihály felébredt, elkezdett sóhajtozni:

— Mi baja, édes apám!

— Mi bajom? nem látok. Nem elég az?

— Látunk mi hel, ette, édes apám.

— Éppen azt akarom mondani, fiam.

— Mit?

— Vigyél fel engem Budapestre. Megnézzük a kiállítást.

— Ott se lát abból édes apám többet, mint a mit az ujságból itthon olvasunk.

— Majd látsz te fiam, és megmondod mindenütt, mi van. Legalább ott jártam én is.

— De kinevetik édes apámat, hogy vak letére elment kiállítást nézni.

— Nem bánom én. Bolond ember neveti a más baját. Telik még tán egy tinó ára erre is.

Ádágig makacszkodott Andras bácsi, míg fia, felesége bele nem egyeztek az utazásba. Szépen megmosdatták, megborstválták. Róadták az új fekete magyar ruháját, széles karimájú kerek debreczeni kalapot nyomtak a fejébe, új kordovány csizmát húztak a lábára. Násznagynak elmehetett volna, úgy rendbe hozták a nagy utra. Mihály is kiöltözött magyaron, de egy cifra tulipános szürt is a nyakába akasztott, jó lesz az az öregnek, ha hideg találna lenni.

Feljöttek a kiállításba. Miska kézen fogva vezette az apját a homokos utakon. — Nehol észrevették, hogy vak az öreg s derekasan megeljeneztek. Meg is érdemelte. Miosoda forró, tiszta magyar szíve lehet annak, a kit semmi akadály visza nem tarthatott attól, hogy őseinek kincseit sorra járja, az örvendőkkel egy levegőt szívjon s csak a a szóból, a zugásból, szeretetnek, tisztelnek, egy-egy éljenszavából tudja meg, — hogy most körülötte az ezeréves Magyarország ünnepe.

Mire a történelmi csarnokhor értek, egész tömeg nyomult a két czivis után, bamulva, lelkesedve a szokatlan látogatón. Vak a kiállítás! a ki a fia szemével lát, meg talán a saját, egyszerű, becsületes magyar szívével.

— Ez itt Vajda-Hunyad vár, édes apám.

— Láttam, fiam, honvédko omban. Menjünk be. Sok szép minden van itt, ugy-e.

— Gyönyörű Hunyadi-kincsek. Ez itt Hunyadi Janos kardja, a melylyel Nádorfehérvárát felszabadította.

— Szép kard, szent kard, — s megtapogatta az öreg.

— Ez meg Kapisztrán János kereszties botja.

— Hol van? hol van? — és kapkodott utána a kezével. Az ör könybe lábadt szemmel fordult félre.

— Mutasd? Kálvinista vagyok, de azt a kereszties megcsókolom — s rázuppantott a kopott érczre.

Mihálynak könybe lábadt a szeme. Megcsókolta ő is. Megcsókolta mindenki, a ki ott állt. A lelkesedés ragadós beégésig.

Akármerre fordultak, akármit néztek, a tömeg mindenütt kiért nekik. Éljenzés, kérdészködés, sutlogás kísérte őket lépten-nyomon. Olyan becsületet valloit a jó öreg, alig birta hordozni rogadozott alatta.

Mert a hazafiság még mindig tiszteletet gerjeszt, ne is menjen még ki divatból ezer esztendeig. Ezt az ezeréves csoda kiállítást pedig nézze meg mindenki, a vak is, béna is, meg az épkézláb is. Itt tanuljuk csak meg, hogy van mirét szeretnünk e hazát.

Zempléni Árpád.

Törvénytörés.

Fránya az ártatlan.

Nem jó harmóniában áll Fránya Imre a debreczeni rendőrséggel és a rendőrség Fránya Imrével.

Ha valami olyan lopás történik a nagy-piaczon, a melyben azt a bizonyos ismeretlen tettest kell nyomozni, a rendőrség gyanújának szeme mindjárt Fránya Imrére irányul.

Igy történt a tavaszon is, midőn egy éj-

Jel a nagypiaczon Bartos György Bárándról berukkolás végett bejött rezervistát két ismeretlen tettes kirabolta. Ezt csak Fránya Tódor tehette — szolt a rendőrség — és beinvitálta a közismert férfit. S mikor meg a városligetben a fűben hűsölő Bogdán Györgynek eltűnt a pipája és két frtja; csak Fránya volt a gyanu levében.

Mindezekhez járult Weisz Arnold és Schwarcz József nagyváradi üzlet tulajdonosok följelentése, a kik becsületsértéssel és ingóvagyon rongálásával vádolták Frányát lmrét.

A négy rendbeli vád folytán tegnap állt Fránya a tvszék előtt. Minthogy pedig Schwarcz és Weisz panaszukat visszavonták; a kétrendű lopást pedig tanuk nem létében és vádolt tagadása folytán Frányára rábizonyítani nem lehetett: a törvényszék mind a négy vádat el ejtette, mire Fránya diadalittasan távozott, az ügyész pedig felebbezett.

Elítélt após és vő.

A törvényszék gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt száz frt pénzhünetésre ítélte el Orbán Imre berettyó-újfalui vendéglőst, vejét Diene Sándort pedig ugyanabban való részességért 20 frtra.

Az ítélet előzményét Nagy Gergely berettyó-újfalui földmives végzetes berugása képezte. Nagy Gergely páinkától ittas állapotba bement Orbán vendéglőjébe s midőn ott — részeg ember szokása szerint izgatgalkodott — Orbán és veje kitaszigálták az ajtón. E közben Nagy oly szerencsétlenül zuhant alá a magas lépcsőről s vágta bele fejét a lépcső szegletébe, hogy rögtön szörnyet halt.

Ebben a bűntgyben a minap hirdette meg a tvszék a kir. tábla ítéletét, mely szerint a tabla az első bíróság ítéletét megváltoztatta s halált okozott súlyos testi sértésért Orbánt egy évi és Diene fél évi börtönrre ítélte. Vádoltak felebbeztek.

Közgazdaság

A Tiszapolgár-nyiregyházai helyi érdekű vasut-részvénytársaság a napokban tartotta alakuló közgyűlést Budapest n. A társaság célja a György Endre és társai részére engedélyezett tiszapolgár-nyiregyházai vasut megepitése és forgalomban tartása. Az alapítke 1.600.000 forint (2400 darab 200 frtos törzs- és 5600 drb 200 frtos elsőbbségi részvény.) Igazgatók: György Endre, Ónódy Géza, Mikecz János, gróf Pongrácz Jenő, ifj. Fleischer Ferencz, Auspitz Gyula, Auspitz Kálmán, Erlér Adalbert, Griebel Károly, Ströhler Károly, Rökk Herman, Guttromann Felix, Sertic Manó, Achác Adolf, dr. Szontágh Abris, dr. Ballay Lajos. Felügyelőbizottsági tagok: Báró Vay Arnold, Dobos Imre, Pucher Ottomár, Fischer János, Mauthner Jacques, póttag Bagdy Imre. — Nagyobb részvényjegyzők: Az állam (posta ezállítás czimén) 112.000 frt, Szabolcs vármegye 225.000 frt, Tiszapolgár 62.000 frt, Tisza-Eszlár 8900 frt, gróf Andrassy Aladár 10.000 forint, Auspitz Gyula 1.000.800 frt, Auspitz Kálmán 112.000 frt, Tisza-Dob 8750, Tisza-Dada 9250 frt.

A magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesülete által rendezendő 11-ik magyar gazdatisztek kongresszus érdeében folyó hó 23-án tartott ülést az elokészítő bizottság. Az ülés főtárgyát a kongresszus határidejének végleges megállapítása képezte. A bizottság határozatilag kimondta, hogy a kongresszus f. évi szeptember hó hó 24-én d. u. 1/3 óraker a kiállítás ünnepélyek csarnokában tartassék meg. Ezzelidejűleg felhívjuk a t. földbirtokos, bérlő urakat, egye-üetünk tagjait, valamint mindazokat, kiket ez ügy fontosságánál fogva kell hogy érdekeljen, hogy e

congresszuson részvenni sziveskedjenek. s ezt a 11-ik magyar gazdatisz kongresszust rendező bizottságának, Bpest, IX. Lónyay-utca 7. sz. legkésőbb szeptember hó 10-ig bejelentésék. A kongresszus napirendjét 2 tárgy képezi u. m. 1 a gazdatiszti pualificatio megállapítása, 2 a szolgálatadók és gazdasági alkalmazottak közötti jogviszony törvény utján való szabályozása. A kongresszusi részvételi díj 2 korona. Az egyesület tagjai valamint az érdeklődők részére a felhívások, — melyben az iroda utján elérhető uti és kiállítás kedzemenyek is felsorol'atnak, néhány nap mulva küldetnek szét.

Budapesti gabonatözsde.

július 27.

A készárúüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Buza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	—	76	—
"	77	6.50 6.60	78	6.55— 6.70
"	79	6.65 6.75	80	6.75— 6.80
Tiszavidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.55 6.65	78	6.60— 6.65
"	79	6.70 6.80	80	6.75— 6.80
Pesvidéki ó	75	—	76	—
"	77	6.50 6.60	78	6.65— 6.70
"	79	6.65 6.75	80	6.65— 6.80
Fejérmegyei ó	75	—	76	—
"	77	6.5 6.60	78	6.65— 6.70
"	79	6.65— 6.75	80	6.75— 5.95
Bácskai ó	75	—	76	—
"	77	6.65— 6.70	78	6.80— 6.85
"	79	6.85— 6.85	80	6.85— 6.90
Észak magy	75	—	76	—
"	77	—	78	—
"	79	—	80	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram.
Rozs elsőrendű	70—72	5.50 5.55
" másodrendű	—	5.45 5.50
Árpa takarmánynak	60—62	4.45 4.70
" égetni való	62—64	0.00 0.00
" serfőzdei	64—66	6.20 6.50
Zab	39—41	6.20 6.50
Tengeri búzási	—	3.85 3.90
" más nemű	—	3.80 3.85
"	—	0— 0.
"	—	9.65 10.30

Kőbányai sertés-piacz.

július 27.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként —400 klgon felüli súlyban — krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 klgm súlyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felüli súlyban) 45-46 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg. — súlyban 47—48 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmig terjedő súlyban) — 46—47 krig. 6. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli súlyban) 45 krtól 46 krig. Közép páronként 220 — 280 klgmig terjedő súlyban) 44 45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő súlyban 43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli súlyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 200—260 kgr. súlyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként 220 klgm. terjedő súlyban 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi. Júli hó 24-ik napján volt készletben 7690 drb. 1896. július hó 25. napján felhajtott — drb. 1896. július hó 24. napján elszállított 25 drb. 1896. évi július hó 27-ik napjára maradt 7665 Sertés forgalom üzletirányzata változatlan

CSARNOK

Hullámok közt.

Regény két kötetben.
Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.
Második kötet. 124
A bujdosók.
(Folytatás.)

Mártonffy Kálmán Kmetty csapatait keresi hogy azokhoz csatlakozván, menekülhessen Törökország felé. Utközben több-több bolyongó honvéd és huszár csatlakozott hozzá, kik egyes szétszórt, vert hadak foszlányai voltak. Pár nap alatt már mintegy 100—150 főből álló csapat vezére volt.

Igy haladt Kálmán Kmetty nyomában, tekervényes utakon, kerülve az ellenség czirkáló — csapatait. Nem akarta bajtársait hiábavaló csatározásokkal fogyasztani. Az előbbi rettenetelen és vakmerő veressipkást most csendes, vigyázó, bujkáló emberré tették a szerencsétlen viszonyok. Hiszen annyi szép reményből, annyi dicsőségből nem maradt egyéb, mint a puszta élet, meg kell tehát legalább az életet menteni, megmenteni mentül több életet, de nem úgy, hogy rabszolgákká legyenek, hanem hogy legalább az üldözött farkasok szabadságával birjanak. Kálmán nem osztotta azok véleményét, kik Világos felé törekedtek; az ő jelszava volt: „meneküljünk.”

Szomoru az én lelkem!

Nap hosszanta szótlanul lovagolt egymás mellett a két árva, Kálmán és Malvine és szótlanul követték őket a katonák is. Mindegyiknek elég gondolkozni valója volt, minek szomorítanak egymást ezekkel a sötét gondolatokkal? hisz mindegyik azt hitte társa felől, hogy annak lelke még sem oly sötét, mint az övé; nem szól tehát, hogy társai lelkét egészen el ne feketítse.

És a két futó csillagnak? ... Addig futnak, míg lehullnak valahol. De addig legalább egymás mellett futnak.

Még ez is vigasztalás volt!

Bujdosásban oly végtelen hosszú az idő s még hosszabbá tette ezt a nyomor.

A csapat kifáradt az erős marsban, Kálmán pihenést parancsolt.

Komoran telepedett le a csapat egy erdőszélén; fegyverét ki-ki maga mellé tette, a huszárak lovaik kantárszárát tartották, úgy hevertek, minden pillanatban harezra készen. Mogorván szemlélték az előttük elterülő szelíd dombos vidéket, melynek egyik oldalát a hosszsan elnyúló erdő szegelyezte, valamennyinek tekintete egy ponton függött most, az erdő tulsó vége felől egy domb mögött karcu torony keresztje látszott homályosan. Messze lehetett, mégis megismerték, hogy az kereszt.

Kálmán egy levágott fa mohos törzsén ült, tenyerébe hajtotta fejét és szomoru merengéssel bámult maga elé. Csákója lábainál hevert s hajfűrteivel, melyeket fogsága idején nőni engedett — szabadon játszott a déli szellő.

Oly szép volt az ifju hős e néma szomorúságban! Malvine le nem vette róla szemét. Ott közel az ifjuhoz hevert a gyepen ő is. A leány hadias dolmányában, a kis könnyű sastollas kalppalgal fején s oldalán ezüst hüvelyű görbe kardjával, mely Farkasé volt egykor, hasonlított a középkor Krimhildájához.

— Az egész jelenet a Nibelungen-ének zordon képeinek egyikét mutatta újabb s magyar kiadásban.

Malvinet most valaki megérintette. Oda tekintett. Egy honvéd esuzott melléje. Elcsigázott alakja, sápadt arca valami leverő hatást gyakorolt a meglepett leányra.

— Nagyságos asszony! — szólalt meg suttogva.

- Leány vagyok én, jámbor barátom.
- Azt hittük, az őrnagy ur neje.
- Testvére vagyok.
- Annál jobb. A testvér többet tehet értünk, mint a feleség tehetne. Egy kérésünk van.
- Mondd el.
- Nézze kisasszony, ott egy torony látszik.
- Jó szemed van. Én nem látok semmit.
- Emberek, lakóhelyek közelébe jutotunk... Oh mennyire óhajtjuk ezt, éhesek, fáradtak, elcsigázott emberek vagyunk; napok óta állg ettünk valamit s az őrnagy ur minden emberlakta helyet elkerültet velünk.
- Ön, ugy látszik, jobb házból való.
- Fáradságom után itéli? Oh én edzett katona voltam a harezokban, csak a bujdosás tett ily nyomorulttá.
- Kifejezéseiből ítélem.
- Lelkés fia vagyok, mint egyetemi tanuló álltam be honvédnek.

(Folyt. köv)

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva nétköznapokon d. u. 3—5 óra közl, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közl. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán.**

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11—12 óráig

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A Günczy-egyesület „Otthoz” a kereskad. palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn)
Csütörtökön) 11—12 óráig.
Kedden)
Szerdán) 9—11 óráig.
Pénteken)
Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2—5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9—12 óráig

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad felé ¹⁾ személyvonat	reggel 4 ó
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
	minden kedden déli 12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-U.—Kassa felé d. u.	4 ó. 02 p.
H.-Böszörmény-B.-Szt.-M. felé máv-ról reggel	5 ó. 28 p.
	vásártérről 5 ó. 51 p.
	máv-ról délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel	4 ó. 42 p.
	vásártérről 5 ó. 00 p.
Óhat-Kócs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u. 4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 4 ó. induló személyvonat délben	12 órákor
a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
az 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érk. személyv. este	11 ó.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután 5 ó. 47 p.
	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
N.-Várad-P.-Ladány	reggel 2 ó. 40 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel 8 ó. 12 p.
	reggel 7 ó. 30 p.
	délután 12 ó. 16 p.
	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este 6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérre reggel	8 ó. 09 p.
	máv-ra 8 ó. 17 p.
	vásártérre este 6 ó. 40 p.
	máv-ra este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérre délután	5 ó. 23 p.
	máv-hoz 5 ó. 32 p.
Óhat-Kócs-Polgár vásártérre reggel	7 ó. 50 p.
	máv-hoz 8 ó. p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 23 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

¹⁾ P-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kócsi Miskolczon át Budapestre.

³⁾ Közvetlen kócsi Bptről Miskolczonát.

Leszállított árak!

Az idény előrehaladottsága folytán

Cretonok	mtr. ára 16 kr.
Batistok	" " 31 "
Gyapju delaine	" " 39 "
Atlas satinok	" " 40 "

Gyapju női divat-kelmék

hozzá illő diszkekkel

NAPERNYŐK FÉLÁRON.

BOROS TESTVÉREK

női divatáru házában

Debreczen, Kossuth-utca 3. szám.

Eladó debreczeni ház.

A kis mester-utca 1172 sz. ház **8250** öföldjével együtt

eladó.

Levélileg értekezhetni Galgóczy János gazdatisztal (Szabolcs megye.) Kisvárdán, **Raboczky** tanján.

Hirdetmény.

A h.-böszörményi volt kerületi szék-ház és orvosi lakáson szükséges tatarozási munkák helyreállítását **1208 frt 86 kr.** erejéig engedélyeztem.

3400 sz.

1896.

Figyelmeztetés.

A cs. és kir. hadtest intendánsága kereskedelmi szokvány szerint raktárszerű minőségű 1700 mm. buzát, 9065 mm. rozsot vagy kétszerest és 19.315 mm. zabot vásárol be. — Ezen mennyiségek Temesvár, Arad, Nagyvárad és Szeged állomásokon 1897. évi január—májusig szállítandók be.

A bevásárlás minta és ajánlott minőségű súly szerint történik. Minden ajánlattal tehát két lepecsételt, legalább 2—2 kgos minta nyújtandó, mely szerint ajánlattevő szállítani szándékozik. Az egész mennyiségre vállalkozó ajánlattevőknek, bele kell nyugodni abba, hogy ajánlatuk csak egyes szállítási részletekre illetőleg egyes cikkekre és állomásokra is fogadtatik el,

Az 50 kr. bélyeggel ellátott lepecsételt eladási ajánlatoknak **1896. évi augusztus hó 10-ik napjának délelőtti 10 óráig** a 7. hadtest intendánságánál Temesvárott kell beérkezniük.

A kötelezettségnek legalább is 10 napra kell szólnia. Külömben a több lapokban megjelent gabonabevásárlási hirdetményre és a Temesvári, Aradi, Nagyvárad és Szegedi katona élelmezési raktároknál betekinthező és megszerzhető. Temesvárott 1896. július 15-én keltezett szokványok füzetére utaltatik.

Temesvárott 1896 évi július 15-én.

A cs. és kir. 7. hadtest intendánsága.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az **1896. évi aug. 12-ik napjának d. e. 10 órájára** az alispáni hivatalos helyiségben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtokat felhívom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, — az engedélyezett költség után számítandó, — az általános feltételekben előírt 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig hozzám annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vármegyei kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Debreczen, 1896. július 23.

Kir. tan. alispán távollétében:

Weszprémy Zoltán,

főjegyző.

Egy fővárosi banküzlet

átadná **képviselőt (Debreczen és vidékére).** Ajánlatok: a Belvárosi bank és váltóüzlet

HECHT SAMUHOZ

Budapest, Ferencziek-tere 6. küldendők.